

Общинска Библиотека Тукъ

Единъ брой 10 стотинки.

Едно пѣщо още не може да се разбере положително. Дали днешния актъ на общо тържество е дълго на правителството, или то е дълго изключително на Царя. Ний не се

стимяваме, че по този въпрос ще има два упорити едно срещу друго мнени. Опозицията ще третира въпроса като личен акт на Царь Фердинанда, а правителството ще се старае да представи на българското общество каква е неговата енергична и умна политика, към която то е склонило Царя.

Според нас, когато се прѣдѣняват политически събития, особено такива о озаменуват начало на поха, пѣма по голѣмъ грѣхъ прикритието. Истинскитѣ интереси на единъ народъ падагатъ безсѣмѣнно строга обективностъ, за да имаме вѣрно прѣдставление за условията, при които живѣемъ и се развиваме.

Идеята за независимост на България датира твърдѣ отдавна и всѣки я схващаме като лично желание на Ц. Фердинанда, а не като народенъ идеалъ, което обстоятелство бѣше най мѣродавното доказателство за непавършеността на тая идея. Обаче събитията, особено конфликтитѣ съ Турция послужиха за пробенъ камѣкъ да се познае до колко тая идея е прѣминала въ народенъ идеалъ и до колко българитѣ се чувствуватъ силни на собственицитѣ си позе.

До днешния моментъ Турция имаше най-погрѣшно мнѣние за насъ, за нашата държавна организация и прогресъ. Съзидания отъ ней инцидентъ съ Гешева открихъ нейната хилава дипломация, папавявана отъ quasi — конституционалисти. Нашето правителство въ случая сѣржа едно послѣствие, което подигна цѣлата нация прѣдъ чуждия святъ. А нѣкъ съ прогласяване независимостта на България и обявяването ѝ въ Царство нѣй проявихме такъвъ воинственъ жестъ, послѣдствитѣ отъ който ако минатъ и безъ война, ще бѣде една отъ най-вдѣхновениитѣ страни на новата ни българска история.

До развитието на попататъшнитѣ събития нѣй си оставаме на мнѣнието, че днешното тържество е плодъ на удивителния дипломатически тактъ на Царь Фердинанда.

Нѣма война.

Заедно съ всеобщата радостъ, която обхваща цѣлия български народъ по причина на прогласената българска държавна независимостъ и обявяването ѝ въ Южна България и едно българско царство, всички нѣй еднакво занимаваме въпроса за война съ Турция. Почти всѣкой схващаме момента за доста прѣдизвикателенъ спрямо Турция. Особено бѣше загрижилъ гражданитѣ въпроса за войната. Собствено казано, войната едва ли застрашава Българския войникъ, ако тя не глече лоши материални послѣствия. Воюване насъ не плаши. Плаши ни липсата на помпѣщни сѣрдства, които никакво юначество не може да замѣни. Ето кое плашеше българина.

Докато още се прѣдполагаше, че чуждестраннитѣ държави, а главно Турция, не сѣхъ увѣдомени за новото българско събитие, нѣй съ тревога въ душата очаквахме да чуемъ какъ ще се отзоватъ. Най-напрѣдъ узпахме, че само Австрия е на наша страна и че другитѣ сили, като Англия, Франция, Италия, Германия били несимпатично настроени про-

тивъ България. Нѣщо повече, Германия и Англия биле наклонни да дадатъ на Турция своята подкрѣпа въ една нападателна акция срещу насъ. Обаче слѣдъ като мѣродавнитѣ кръгове на великитѣ държави се отнесоха къмъ сложилитѣ се на послѣдѣкъ обстоятелства, които имаха тенденцията да накрѣпятъ миролюбивитѣ отношения между България и Турция, съ единъ чисто дипломатически тактъ и обективностъ, започна се едно отгѣзвление въ разпаленитѣ по-рано глави на враждебно настроенитѣ срещу насъ сили. И днесъ Англия, която се яви най-злѣ настроена и веднага измѣни политиката си къмъ балканитѣ, респективно България и Македония, почна постепенно да се приближава къмъ идеята за миролюбиво посрѣщане и отзоваване на нашитѣ събития. Турция, отъ която се очакваше най-сериозно недоволство и нападение на границата, слѣдъ дълги съвѣщания на нейнитѣ държавници се задоволи да обяви, че ще направи само мирни протестации прѣдъ силитѣ. Особено тя не може да се помири съ обстоятелството, че и Южна България се прогласява, като нераздѣлна частъ, въ едно независимо Царство съ Северна България.

Освенъ туй, което най-много възбужда Турция отъ една война съ насъ е че младотурцитѣ, които много добръ познаватъ армитѣ на двѣтѣ държави, не се рѣшаватъ да воюватъ. Днесъ всѣки горѣ-долу събуденъ човекъ знае че българската армия не прилича на турската, както австрийската или германската по прилича на сръбската или гръцката.

Друго, младотурцитѣ, които днесъ сѣхъ политическия факторъ въ Турция, разбраха, че единъ враждебни отношения между Турция и България сѣхъ много опасни за добрия порядѣкъ въ Турция. Старотурцитѣ, които гледатъ да използватъ всѣки моментъ за своитѣ реакционни мечти, се явяватъ единственитѣ несъзнателни врагове на своето отечество и на своята нация, по тѣ сѣхъ своитѣ въздѣйстви въ външната политика на Турското правителство само спомагатъ на собствено си ослабване зашто твърдѣ злѣ настроаватъ младотурцитѣ.

Дивата политика на Тефикъ паша, подкрѣпена и отъ Кимилъ паша и която създаде Гешевия инцидентъ ще послужи за добъръ урокъ на младотурцитѣ. Увлечени слѣдъ одържлатата политика на турскитѣ прикрити реакционери младотурцитѣ не усѣтено станаха тѣхни сподвижници, като почнаха да поощряватъ враждата спрямо македонския елементъ и тайно подадоха ръката си най-прѣзрѣната отъ свѣта гръцка нация.

Но когато младотурцитѣ видѣха послѣдствитѣ на тѣхната дива политика къмъ насъ; когато тѣ видѣха че, вмѣсто да се занимаемъ съ въпроси, които само турскитѣ нѣти създаватъ, нѣй извършихме единъ политически жестъ, които прикова всичка дипломация на мѣстото ѝ.

До като Турция намисли какъ да ни склони къмъ покорностъ, като ней васалии, нѣй изведнажъ, чрѣзъ бившия князь, а сега Царь Фердинандъ прогласихме България за независимо царство.

Всички тѣзи обстоятелства, взети въкупомъ, накараха и европейската

и турската дипломация да погледне на България, като на държава, която не може да се третира иначе освѣнъ като една напълно културна и фактически отдавна независима държава.

Така погледната отъ страна на чуждитѣ държави България си осигурява мира, въ който ще се развива и бърже прѣусиѣва въ пътя на цивилизацията и икономическия подъемъ.

О т з и в и

На 23 т. м. по 4 ч. сл. пладне въ градината „Графъ Игнатиевъ“, лѣкаритѣ: г. г. Фарашевъ и Тодоровъ говориха върху прѣдстоищата опасностъ отъ холерата.

По тоя случай ще кажемъ нѣколко думи.

Два пѣти по рано сѣхитѣ лѣкари прозоваха гражданитѣ на митингъ, на които ще се говори за холерата. И въ двата случая не се явиха слушатели. По поводъ на тая общественна индиферентностъ тѣзи лѣкари направиха послѣдѣтъ позивъ до гражданитѣ, въ който посочаваха необходимата заинтересованостъ на населението отъ прѣдпазване здравиято си. Колкото и интересенъ да бѣще позива, нѣй бѣхме увѣрени, че ако събраието бѣше малко на по закрито мѣсто, като напр. вътрѣ въ зала „Сжедиение“ или „Промекъ“, не щѣше да има повече отъ 10 — 15 души посѣтителѣ.

Коя е причината за това?

Наистина малцина сѣхъ ония хора, които се отличаватъ съ повдигнатъ мораленъ интересъ, които познаватъ значението на общеползванъ идеалъ на обществото ли е виновно за неуспѣха на извѣстна инициатива: Кадѣ бѣха до сега нашитѣ учени лѣкари, та гито веднажъ да не устроятъ публично събрание и запознаятъ населението съ изискванията на хигиената, съ разумното отношение къмъ всѣкакъвъ родъ функции на човѣшкия организъмъ, каго се изтъкватъ пороцитѣ на хората чрѣзъ които си пакостятъ на здравето и пр.? Чакъ сега ли се яви нужда отъ разпространяване медицински познания, когато злото стѣпи на врата ни? Знаятъ ли г-да лѣкаритѣ, че обществото много несимпатично погледна на тѣхния позивъ и зашто?

Българина отъ която сѣрѣа и да е, дълго врѣме ще си остане практиченъ въ Байгаѣвски смисълъ. За да оправдае своята нехайностъ, той ще обвини другитѣ, а не себе си. Ето какъ напр. разсѣждаваха гражданитѣ: „не е толкова отъ желание да се помогне на обществото, колкото да се удари кѣораво — повече клиенти да си спечелитъ г-да докторитѣ за своята клиника“. И колко правдоподобно изглежда подобно тълкуване! „Холерата е до прага ни, опасността е голѣма,“ — Така гласеше позива за митинга. Колко необмислено, да не кажемъ повече, ни се види тоя начинъ съ който се обръщаме вниманието на публиката. Трѣбваше още да се прибави: „Замисляме!“ за да имаме по пълна илюстрация... Нима докато не бѣше дошла „до прага ни“ холерата, бѣше излишно да се свика събрание, едно, двѣ и по тоя начинъ да се разположи публиката съ по-голѣмъ интересъ къмъ подобенъ родъ популяризации на хигиенични познания?

Почитѣ у насъ. Че нашитѣ пощи не циркулиратъ добръ и правилно — това отдавна се знае. Чудното е че пѣма никаква инициатива на по-горнитѣ власти, за да се уредятъ тѣ. Вѣстницитѣ, писмата и особено телеграмитѣ продължаватъ кѣсно да се разнасятъ. Прѣдставете си вѣй колко смѣшни сѣхъ случаетѣ, когато единъ пѣтникъ на трѣгване напр. отъ София бие телеграма до роднитѣ си въ Варна, за да го посрѣщнатъ на гарата, а телеграмата иде въ Варна вече въ негово присѣствие. А това не е единичко зло; въ нашитѣ пощи ставатъ и кражби. Много писма, които сѣхъ съдържали пари сѣхъ изчезвали безслѣдно. Ето напр. прѣди нѣколко дена началника на т. п. станция въ гара Невша е открадналъ отъ едно писмо 10 лева. И когато началницитѣ крадатъ, какво остава за другитѣ чиновници и служащи?

Ето на единъ въпросъ, надъ който въ Министерството на Обществениитѣ сгради трѣба сериозно да се замислятъ.

Полицията въ Варна и окрѣга

Съ падането на сѣмболовски режимъ, името на които бѣхъ синонимъ на кражби и възкорменания настѣпи една надежда, че най-послѣ ще видимъ една честна и непорочна полиция, че старитѣ крадци ще се провалятъ и че въ редовѣтъ на администрацията ще настѣпи толкова желани редъ правда и законностъ. Фалшива надежда, която мѣчно се съгласява съ българската действителностъ! Слѣдъ извѣстенъ периодъ на затишие нѣй пакъ почнахме да долавяме старанията на нѣкой полицейски органи да продължаватъ старото. Възкорменането, е влѣгло пакъ въ своята роля, насрѣдственото на тайния развратъ се покровителствува по прѣжвому, побойтѣ въ участаци — тая дива и беззаконна гавра надъ гражданитѣ — отново се започна. И което е още по-скапдално — старитѣ полицейски палачи, мракобѣсници и рушветчици единъ по-единъ почнаха да се връщатъ на старитѣ си полицейски мѣста.

Това гавра ли е или какво? При режима на едно демократическо правителство нѣй имаме основание да искаме демократизиране и морално подигане прѣди всичко на полицията — този важенъ институтъ за обществения редъ и моралъ. И когато надъ всичко това нѣй виждаме въ нейнитѣ редове нѣкогашнитѣ омразни типове, може ли по горната властъ да бѣде извинена за такъво едно нехайство къмъ уреждане този институтъ?

Дневни новини.

Гр. Василевъ за Македония.

Миналата Недѣля г. Гр. Василевъ държа рѣчь въ зала „Съединение“ относително Македония и конституционния животъ въ Турция. Прѣдъ едно грамадно число слушатели сказчика съ една тѣнка психология разви начина на развитиѣ се напослѣдѣкъ развития въ турската империя въ свръзка съ политическиитѣ настроения въ и вънъ отъ страната. Сказчика намира, че конституционното движение въ Турция не е плодъ на нѣкакво дълбоко съзнание, на нѣкаква организация на турскитѣ маси, а просто резултатъ на неоправданото положение на турското офи-

царство и мизерния, почти робски живот на войника — всичко това подпомогнато от страхът пред Ревел. И като таква, турската революция няма ония дълбоки корени, които да създават от нея един лост за истинско възрождение на империята. Създадена само от офицерството — турската конституция се оказва безсилна да запълни всеотрицателните ѝ пукли, а нейните двигатели — маломощни да поведат кормилото ѝ. Администрацията си е все същата: нови хора за нея пямат, а християните такова представяват опасност въ очите на непохватния турски по-винизъм. По такъв начин конституционния живот в Турция представлява само една миловидна илюзия, една блъскава външност, зад която се крие все старото. Турските конституционалисти са все такива реакционери в своите похвати: работят из зад кулисите, без въобще да се поведат масата към организирано съзнание, без въобще да съберат и конгреси, каквито още в първите дни на конституцията устройва българите — народът несъмнено повече издига политически.

Г-н Василев се прострѣ на дълго и върху Македония. Впечатлението му от българското население в нея са особено добри. Неговата пълна дисциплина, неговата политическа похватност и търговина са качества, които го отличават от всички други населени в Балкански полуостров. Въпреки че траурът не е огромен никой каща, бодростта е голяма: войводи, четници, учители и всичко друго се е придало на действителност. Днес Македония е покрита от мръжа конституционни клубове, които заедно с вътрешната организация представляват едно цяло в дъб лица. Това е една партия, толкова силна, колкото никой политическа партия в България. Относително пропагандата в Македония — сръбска и гръцка — г. Василев никак не се безпокои. Смята се да се приказва, че в Македония има други народности освен българите. Гръцката и сръбската пропаганда, въпреки реценцията на стария режим, са на умираше. Г-н Василев завърши сказката си с конфликта между България и Турция. Той не приоръчва на България война в този момент, когато Турция се реформира вътрешно: таква война не би била популярна. Обаче ако реакционерите в Турция, които постоянно дебнат младотурците — за да отвлечат вниманието от конституцията — отворят война на България, последната трябва да изплати своя дълг. „И в този случай, заяви г. Василев, дългът на нас е социално-демократичен е да се отзовем в редове на борбата. Ако един Бебел, ако един Жорес в старите години заявиха, че в случай на опасност за отечеството им — тези техни отечества, които са обиколени само от конституционни държави — те ще се отзоват на границата, какво остава на нас, българските социално-демократи, които имаме за събратя една все таки още азиатска нация!“

Ръчката на Григоръ Василева бѣ съпроводена съ бурни одобрения.

Гръцка интрига между ерменци и българи. Овзи дѣнь се появи едно сензационно съобщение въ българските вѣстници, споредъ което арменски комитетъ въ Цариградъ е обещалъ на турското правителство помощ отъ 40000 души арменски доброволци въ случай на война съ България. Това злонамѣрно извѣстие не е нищо друго освенъ една подло скроена интрига на Цариградскитѣ гръци, които се намиратъ въ изстѣпление отъ единодушното, съ което българитѣ и арменцитѣ работятъ въ Турция. Така интрига направи грозно впечатление на пѣ-кои тукашни видни арменски дѣйци, отъ които ний побързахме да узнаемъ самата истина.

Независимостта на България въ Варна. Съ свѣтквична бързина около 2 часъта на пладнъ се разнесе изъ града извѣстието за станалото събитие въ Велико Търново. Едно оживление, което растѣше отъ часъ на часъ почна да пълни улицитѣ. Чиновницитѣ бидоха разпуснати, града изведнѣжъ взема празниченъ видъ. Отъ казармитѣ на 8 полкъ почпаха да долитатъ громкитѣ „ура“ на войскитѣ. Не слѣдъ много начело множество знамена войскитѣ съ нескончаеми викове нахълтаха въ града и по разни направления изпълниха улицитѣ съ своето число и викове „ура“. Въодушевлението бѣ всеобщо. Гражданство и войски се смѣсваха еднѣ и въ бурна манифестация издигаха своята радостъ за прокламираната независимостъ. Музикитѣ гърмѣха, а въ центра на града на площада „Мусала“ се люлѣше едно дълго хоро отъ граждани и войници. Другия дѣнь — 23 септември бѣ празникъ. Въ катедралната черква се отслужиха молебни на койго присъствува цялото гражданство отъ всички корпорации и съсловия. Слѣдъ молебна прѣдъ църквата войскитѣ отъ 8 полкъ и флота произведоха парадъ, приеменъ съ голямо въодушевление отъ бригадни командири г. полковникъ Вълковъ. Бодро и твърдо маршируваха войницитѣ. По лицата имъ се четѣше гордата самоотверженостъ на българина. На чело дѣв музика войскитѣ потесниха изъ града съпроводени отъ народа.

Подиръ пладнъ въ градската градина и на площада „Мусала“ свирѣха военитѣ музика.

Вечерта града бѣ особено люлюмиранъ. Прѣдъ Общинското управление се люлѣше дълго хоро, а улицитѣ бѣха зачистени отъ народъ.

Прокламираването на българската независимостъ се посрѣгна въ Варна изобщо съ голямо ентузиазъмъ. Маркаръ на устата на всички да бѣ думата „мобилизация“ въодушевление пълнѣше сърцата на всички.

Новия окръгъ свѣтъ въ засѣданieto си на 20 септември избра членове на постоянното присъствие въ составъ: прѣдседател — г. Никола Поповъ, адвокатъ съ висше юридическо образование, бившъ прокуроръ при Варненски окръж. съдъ и членове: г. Ив. Когаровъ съ висше образование свършилъ по земледѣлнето, Д. Шиковъ и Радоевъ. За п-тел на свѣта е избранъ г. Кр. Мирски. Повечето отъ горнитѣ лица са добри извѣстни на Варненскитѣ граждани и на ония отъ окръга. Въ тѣхнитѣ лица ние виждаме една добра сила,

която при една по-усилена работа би могла да подигне благосъстоянието на нашия достатъчно запемаренъ окръгъ. Безсѣмѣнно работата, която имъ прѣдстои е грамадна. Добри разбранитѣ интереси изискватъ прѣди всичко единъ огледъ, една ревизия върху дѣлата на окръгъ свѣтъ отъ 5—6 години насамъ. Сжитѣ интереси изискватъ и едно прѣчистване на персонала тамъ, защото до днесъ окръгъ постоянна комисиона бѣ гнѣздо, където се хранутѣха всевъзможни лѣнници и неспособници.

За сега ний честитимъ на повозбранитѣ членове за постоянно присъствие постовѣ имъ и имъ пожелаваме плодотворна дѣйностъ.

Прѣди нѣколко дни единъ столъченъ вѣстникъ бѣше съобщилъ за пѣкакво нападение върху машиниста на единъ трепъ въ южна България и че нападателитѣ били гръци.

Вчерашния в. „Дневникъ“ съобщава за също такова едно нападение върху часовия, който вардилъ барутнитѣ погрѣби при с. Драгалевци — Софийско. Дали и това е дѣло на пѣкои гръци, или на друго, не се знае, по като се има прѣдъ видъ, че никой освенъ гръцитѣ и сѣрбитѣ не може да бѣде въ днешно врѣме нашъ най-овѣренъ врагъ обръщаме вниманието на правителството върху безкрайната злоба на тѣзи нации. За прѣсичане нишките на всѣка злонамѣрностъ отъ страна на наши врагове пужни са най-ефикасни законни мѣрки, за да се убѣдватъ тии нации, че българския народъ, величнето на който расте въ всѣкъ отношение, пѣма твърдъ да се церемони съ тѣхъ.

На 22 тогъ, по 9 часа вечерта се почина 18 годишния синъ на тукашния гражданинъ г. Игнатъ Апостоловъ (фелдшеръ) Асѣнъ, кадѣтъ отъ софийската военна гимназия. По случая изказваме на дълбоко опечаленитѣ родители нашитѣ най-сърдечни съболезнувания за пезамѣната загуба.

По случай провъзгласяване независимостта на България, на 22 тогъ, по 5 часа слѣдъ пладне войницитѣ отъ тукашния гарнизонъ съ музика и знамена манифестираха въ града, викаха „ура“. Него дѣнь цѣлия градъ бѣше живо оживленъ и радостнитѣ викове и музика траяха до късно.

Първата работа на постоянното присъствие при Варнен. окръгъ свѣтъ слѣдъ подписването акта за приемане е била да честигитѣ на българския наръ повата му титла. Добъръ признакъ, както видете...

Мръсотата въ ситето. Толкова хубавото и грациозно на гледъ здание въ гр. Варна именуемо „Сиге“ и толкова обилно съ мръсотата, што сигурно ако холерата ни заповѣда на гости, първата ѝ визита ще бѣде въ него. Така хубаво на гледъ то не е почистено отъ 7 години насамъ, сир. отъ самото негово въздигане. Върѣки грамадниѣ пасми, които господаритѣ му получаватъ отъ него.

Търговци комисионери работящитѣ въ него са изложени на миризми, които се поситъ изъ него. Мръснитѣ стѣни на неговата вътрѣшност даватъ да се разбере, че тамъ има дѣйствително добра почва за каквато и да била зараза.

Обръщаме вниманието на санитарното отдѣление, за да надикне и се полюбува на мръсотнитѣ му.

Ревизия на арнаутларския лѣсничей. Както съобщихме и по-рано, подначалника на горското отдѣление при Министерството на Търговията и Земледѣлнето г. Марковъ е дошелъ въ гр. Варна за да ревизира дѣлата на арнаутларския лѣсничей М. Семерджиевъ. Това е твърдъ хубаво, ала както се научаваме, и до колкото може да се схване отъ досегашната ревизия, всичката работа ще отиде прѣзъ прѣсти, защото ревизията пѣма да бѣде обстойна и подробна; а за да се узнае самата истина по Семерджиевитѣ дѣла безъ друго трѣба да се направятъ частни разпити и да се взематъ въ внимание частнитѣ донесения — пѣщо което закона за финансовия инспекторатъ у насъ е твърдъ добръ прѣдвидѣлъ. Ако г. Марковъ е дошелъ за бѣгла ревизия, ние го свѣтваме да я зарѣже, защото М. Семерджиевъ не е вчерашенъ, за да не може да се укрие.

ДОПИСКИ

До Господина
Редактора на в-къ „Свободенъ Гласъ“,
Тукъ.

Господинъ Редакторе,

За възтържествуване на истината моля Ви, бѣдете тѣй добри да отстъпнитѣ още веднажъ колонитѣ на уважаемия Ви в., за да изтъкна на кратко извѣрката на г. Дръ П. Стояновъ — управител-лѣкаръ на държавната болница въ града ни. По поводъ на дописката му, помѣстена въ брой 33, съ която, вмѣсто да се оправдае, той се самозобличава.

Г-нъ Дръ Стояновъ нарича изложеного отъ менъ въ брой 19 на вѣстника ви „басня“. Съ извѣрването на факта по единъ лекомисленъ начинъ, той неволно оскърбява читателя, понеже подобенъ начинъ прѣдполага едно непохвално мнѣние спрямо послѣдния. Така напр. г-нъ Дръ Стояновъ казва, че като настигналъ сина ми при градината „Червенъ ракъ“ го прѣгърналъ, вследствие на което падналъ отъ велосипеда си, съдралъ си панталонитѣ и си варанилъ крака. Прѣ-красно. Да кажемъ, че това е така, но съ каква логика г. Стояновъ не обясни разбиването лицето на сина ми и смазване шията му, като резултатъ отъ неговото прѣгърчане? Ако туй ваше прѣгърчане бѣше дѣйствителенъ фактъ и ако, главно, цѣлия случай се състоеше въ негъ, само по себе си се разбира, че тукъ ний пѣваме прѣдчѣтъ на никакво оскърбление. Но що да се прави, когато ний амаме на лице единъ безпороденъ фактъ отъ досга сензационно естество, койго фактъ ще бѣде подкрѣпенъ отъ очевидца, когато единъ дѣнь се явятъ и дѣтѣ страни прѣдъ правосъднето?

Това репутация си създава г-нъ Дръ П. Стояновъ, като инсинуира противъ мене, че съмъ дирилъ хора по улицата да ги разпитвамъ за случката. Не азъ дирихъ хора, а на-противъ послѣднитѣ сами ми обрънаха вниманието върху вашата по-сгжика, койго безъ да разполагамъ къмъ съчувствие, та послѣ да си послужи съ тѣхнитѣ показания (такава е тенденцията на вашата инсинуа-

ция), ми дадох доста подробни свѣдѣния. Личния авторитетъ и общественното положение на тѣзи хора внушаватъ такова довѣрие, че Вий ще бждете прѣдъ тѣхнитѣ показания азъ не можахъ да се отпеса съ небрѣжение къмъ тѣхнитѣ обяснения, още повече, че положението на сина ми въ самия моментъ придаваше нужна-та правдоподобностъ на свѣдѣнията.

Огнотелно подмтаняната на г-нъ Стоянова, че съмъ билъ чл. на тричленната гр. община комисия и на демократическата партия, и че съ туй си положение азъ злоупотрѣбявамъ въ случая и пр. и пр., може да се каже, че въ случая г. Д-ръ Стояновъ просто е забравилъ висотата на своето положение, за да се обясни слизането му отъ него толкова ниско. Съ изяснението на подобна выходка ний пѣма да занимаемъ читателитѣ а само искрено ще посвѣтваме г. Стоянова повече да цѣни своето достойнство и да внимава щото раздразненитѣ му страсти за отмъщение да не се проявяватъ въ форма на най-низкопробни маниери.

Ако азъ съмъ избранъ за общински съвѣтникъ, това е станало по свободната воля на варненскитѣ граждани също тъй както съмъ бивалъ избранъ и другъ пътъ.

Г-нъ Д-ръ Стояновъ нише още, че съмъ ругаялъ хамалски. Това е чиста клевета. Никакви ругания отъ моя страна нѣмаме, а просто изобличихъ доктора за неговата груба постъпка, като поискахъ да освидѣтелствува сина ми, лицето на когото бѣше подутото и носъ му разкръвавъ отъ навесения ударъ.

Напразно г-нъ Д-ръ Стояновъ се старае да се оправдава чрѣзъ извѣрствания и инсинуации. Ако е работата да се заблуждава свѣта, че ржката му не била увита съ памукъ и др. нека бжде увѣренъ, че никой не ще му повърва. Привикнали може би при Вашитѣ запития да си завивате ржката въ памукъ сте казали това, по-добрѣ бѣхте сторили и възпъ отъ запитията Ви да си имате ржката увита въ памукъ за да не бжде удара тъй чувствителенъ, както въ случая. Фактъ е, г-нъ Стояновъ, че Вие на 8 юлий папесхте силенъ ударъ на сина ми и никакви пригрѣщания и извѣрствания не ще Ви помогнатъ. Каквото и да се говори сега, не е толкова интересно. Интересенъ е прѣдстоящия сждъ.

Съ почитъ: Н. Житаровъ.

Обявление № 2327

Въ допълнение обявлението си подъ № 1796 публикувано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой № 193 отъ 2/IX 1908 год. извѣстивамъ на интересующитѣ се, че продажбата на къща въ гр. Варна II уч. ул. „Кокарджа“ подъ № старъ 584 и новъ 8, построена върху около 40 кв. метра отъ простъ дървенъ и прѣстенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща се отъ три стаи; заедно съ съ пристройка, върху около 10 кв. метра, построена отъ простъ дървенъ материалъ и покрита съ керемиди; съ дворно мѣсто отъ около 40 кв. метра; находяща се при съѣди: Андрико Киряковъ, Аврамъ Барухъ, Елена Тодорова, Петръ Яневъ и улица „Кокарджа“ оцѣн. за 950 лева. Продажбата е почната на 3 Септември 1908 год. и ще продължава до 3 Октомври с. г. до 5 часа вечерта и съ прав. въ 24 часа 5%. Горния имотъ е собственъ на съ-

наслѣдницитѣ на покойния Кирякъ Димовъ отъ гр. Варна продава се за дѣла на наслѣдство.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

1—1

гр. Варна, 20 Септември 1908 г.

I за II Сжд. Приставъ: Н. Ганевъ.

Обявление № 2324.

Въ допълнение обявлението си подъ № 1948 публикувано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой № 197 отъ 9 септември 1908 год. извѣстивамъ на интересующитѣ се, че продажбата на 1) Къшкь, солидна постройка върху около 80 кв. метра, състоящ. се отъ 3 стаи и 60 к.м. служаща за кухня и пералня, съ дворъ градина отъ около 240 кв. метра и въ двора кладенецъ съ хаусъ за събиране вода. До двора, който е ограденъ съ дървенъ таборъ има лозе съ овощна градина съ разни плодови дървета отъ около 2700 кв. метра, находящъ се въ с. Галата, Варненско, оцѣненъ за 5000 лв. 2) Лозе въ Варненскитѣ лози, мѣстността „срѣдна кокарджа“ отъ 2533 кв. метра оцѣнено за 150 лева. Продажбата е почната на 10 септември 1908 год. и ще продължава до 10 октомври с. г. до 5 часа вечерта и съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ на прѣдстоящия Никола Камбанело отъ гр. Варна, продава се по несъстоятелностъ.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

1—1

гр. Варна, 20 септември 1908 г.

I ид. II Сжд. П-въ: Н. Ганевъ.

Обявление № 503

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-и день отъ двукратно публикуване настоящето въ в „Свободенъ гласъ“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Варна слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Н-тѣ на Макруфи Ъосениъ отъ гр. Варна, за погашение дълга имъ къмъ хазната на сума 252 лв. 52 ст. по изплатителния листъ № 1642/906 г., издаденъ отъ I Варненски Мирови Сждия, а именно:

Едно лозе, находяще се въ землището на гр. Варна, въ мѣстността „Сотира“ отъ (2) два декара и 344 кв. метра, при съѣди: х. Данаялъ х. Лефтеровъ, Костадишъ Яневъ, Майрякъ Каспарянъ и Херопсема Ъоозоваа, оцѣн. отъ вѣщитѣ лица за 180 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ за други задължения.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ гражд. сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присѣждането се яви вѣткой и паддаде 5%, продажбата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣственъ денъ, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминувването на който срокъ имотътъ се присѣжда върху оногова, които е надалъ най голѣма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явиватъ въ канцелар. ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Варна, 28 септември 1908 г.

2—2

Бирликъ; Хр. Недевъ.

„БАЛКАНЪ“

Народно Осигурително Дружество — въ София.

ГАРАНЦИЯ НА ДРУЖЕСТВОТО: ИЗПЛАТЕНИ ОБЕЩЕТ. ДО 1907 Г.
Основенъ капиталъ 3000000 лв.зл. За щети отъ пожаръ 42000000л.з.
Запаз. фондъ и разни рез. 8500000 „ „ За случай на смъртъ 3700000 „
и по клонъ „Животъ“

АГЕНЦИЯТА НА ДРУЖЕСТВОТО „БАЛКАНЪ“

В. С. ЯВАШЧИЕВЪ — ВАРНА

ОСИГУРЯВА недвижими имоти, стоки, мебели, воденици, индустриални заводи и др. противъ загуби отъ пожаръ, грѣмотевница и експлозия;

ОСИГУРЯВА човѣшкия животъ въ случай на смъртъ по-разни най-изгодни и нови комбинации, безъ и съ участие въ печалбитѣ;

ОСИГУРЯВА зестри за дѣца, капиталъ и пожизнени ренти по разни комбинации;

ОСИГУРЯВА изплащането на опрѣдѣленъ капиталъ, въ случай на смъртъ или прѣживяване, срѣщу внасяне на незначителни седмични вноси, безъ медицинско прѣглеждане (популярни осигурявания);

ОСИГУРЯВА изплащането на опрѣдѣленъ капиталъ и обезщетение за денгуба въ случай на осакатяване, нараняване и всѣкакви тѣлесни поврѣди, инвалидность или смъртъ причинени прѣзъ врѣме на пътуване, при изпълнение на занятieto си и въобще, осигурява противъ всѣка пеналѣйна злополука, на каквато е изложенъ ежедневниятъ ни животъ, срѣщу внасяне на незначителна прѣмия.

Прѣмиитѣ, които се плащатъ за всичкитѣ видове осигурявания сж най-ниски. Условиата сж най-изгодни, даватъ поголѣми прѣимущества и сж по-либерални, сравнително съ другитѣ дружества въ България.

Подробни свѣдения и опжтвания се даватъ съ готовность отъ Агенцията ни въ I уч. ул. Цариградска № Вѣ горния етажъ на зданието въ което се помѣщава Акционерното Дружество „Бджѣлность“.

Агентъ за Варна и околита В. С. Явашчиевъ.

ВЪЗПОЛЗУВАЙТЕ СЕ!

ИСКАЙТЕ отъ извѣстната фирма въ града ни **Англо-Българско Анонимно Д-во САРНИЗЪ КУЮМДЖИАНЪ**, които имъ пристигнаха и пристигатъ разни видове посребрени, златни и сребрени прѣдмети здрави красиви ефтини.

ИСКАЙТЕ часовници: джебни, стени и за маси, здрави и красиви огледала.

ИСКАЙТЕ дамски часовници, лапцови, обици, връхетъ, прѣдмети, гривпи и още много други дамски туалетни прѣдмети.

ИСКАЙТЕ било за подарѣци или за въ къщи прибори цѣль такъмъ за ликьори, конякъ, шампанско, за вино и др.

ИСКАЙТЕ прибори различни малки, голѣми за сладка цѣль такъмъ. Табли разни величини, които по своята красота надминаватъ всички досегашни.

ИСКАЙТЕ за подарѣци, или домашно употребление посребрени и сребрени и златни ножове, въркулицы, лъжици и др. цѣль такъмъ.

ТОВА за СВѢДЕНИЕ на всички граждани и гражданки тукъ и въ провинцията.

БАЛКАНСКА БАНКА

(BANQUE BALKANIQUE)

Акционерно д-во. Капиталъ четири мил. лв. зл. напълно внесенъ.
ЦЕНТРАЛА въ СОФИЯ.

КЛОНОВЕ въ БУРГАЗЪ, ПЛОВДИВЪ, РУСЕ И ВАРНА.

Агентура въ Балчикъ.

Кореспонденти въ всичкитѣ по главни градове въ България и странство.

ИЗВЪРШВА ВСѢКАВИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ, КАТО:

Аванси срѣщу цѣнни книжа и стоки,

Търговски шконтъ,

Покупка и продажба на мѣстни и иностранны цѣнни книжа,

Чекове, кредитни писма и пр.

Даване гаранция за търгове и пр. и пр.

ПРИЕМА ВЛОГОВЕ:

Безсрочни съ 4% годишна лихва.

Съ срокъ най-малко 6 мѣсеца съ 4 1/2% „ „

Влогове по голѣми отъ лв. 10,000 по особени споразумения.

Полагатъ се особенни грижи за покупка и продажба на чуждестранни цѣнни книжа.

Банката има постоянно въ депозитъ различни цѣнни книжа, които може да прѣдава веднага въ всѣко желаемо количество.

Прѣпорѣчва особено своя новооткритъ отдѣлъ

за купуване и продаване храни на комисиона.

Тѣхното приемане и манипулиране се извършва съ най-голѣмо внимание.

За прѣдаденитѣ ѣ храни на консигация Банката дава авансъ при най-благоприятни условия.